

BISERIC'A si SCÓL'A.

Fóia bisericésca, scolastica, literaria si economică.

Ese o data in septemana: Duminec'a.

Pretiul abonamentului :
 Pentru Austro-Ungaria pe anu . . 5 fl.—cr.
 ” ” ” ” ” ” jum. anu 2 „ 50 „
 Pentru Romani'a si strainatii de pe anu 7 —
 ” ” ” ” ” ” j. a. 3 „ 50 „

Pretiul insertiunilor :
 Pentru publicatiunile de trei ori ce contineu
 cam 150 cuvinte 3 fl., pana la 200 cuvinte
 4 fl. si mai sus 5 fl. v. a.

Correspondintele si banii de prenumeratiune
 se se adreseze la Redactiunea dela
 „BISERIC'A si SCOL'A“
 in Aradu, la institutului pedagogicu-teologicu.

Dela congresulu nationalu bisericescu.

Sibiu 1/13 Octobre 1881.

Astăzi, după celebrarea santei liturghie, urmată de „chiemarea Duhului sănt“ la $11\frac{1}{2}$ ore s-a deschis congresul prin Escelenția Sa Parintele Arhiepiscopu și Metropolitul Mironu Romanulu. Prezinenți au fost Pr. SS, loru Parinti Episcopi Ioanu Popasu din Caransebeșiu, și Ioanu Metianu din Aradu, nu altcum vicariulu archiepiscopu parintele Archimandritu Nicolau Popea și vicariulu episcopalescu și președinte alu Consistoriului din Oradea-mare, parintele protosincelul Ieroteiu Belesiu.

De notari interimali s'aú denumitu, din ar-chidiecesa: Simeonu Popescu, Dr. Eugen Brote, si Petru Trutia; din eparchia Aradului: Petru Suciu, Parteniu Cosma, si Dr. Georgiu Pop'a; din diecesa Caransebesiului: Filip Adam, Ion Rosiu, si Iuliu Novaecu.

Deputati presenti au fost 45. éra 47 nu s'au presentat inca, dara 15 si-au tramis mandatele.

Dechiarandu-se deci congresulu de capace a se constitui: toti deputatii presenti s'au impar-
titu — de dupa eparchii in trei sectiuni de veri-
ficare; avend cei din dieces'a Aradului a veri-
ficá pre cei din dieces'a Caransebesiului; éra
pre aceia, cei din archidiecesa; in fine pre ace-
stia cei din dieces'a Caransebesiului.

De presiedinti in aceste sectiuni s'au ales : Ieroteiu Belesiu, Nicolau Popea, si Alecsandru Ioanovicu ; éra de referenti : Georgiu Cratiunescu, Anania Trombitasiu, si Ioanu Rosiu.

Si cu acésta siedintia de astazi sa incheiatu; prefigendu-se siedintia urmatòria pre mane diminetia la 11 ore.

Cestiunea vicariloru archierei.

(La adres'a maritului congresu naționalu bisericescu în Sibiu.)

Mari si importante cestiuni astépta resolvirea loru din partea maritului congresu bisericescu, si intre acestea cea d'antaia si pote cea mai importanta este sistemisarea si introducerea functiunei de vicariu, archiereu langa persón'a Archiepiscopului. Acésta cestiune noua in biserica nostra provinciala fu suscitata antaia data in congresulu din 1878. Ca deputatu congresualu, fara privire la persóne, m'am pronunciat contra institutiunei vicarilor archierei, pentruca este *anticanonica*, pentruca *involve hirotonirea de Episcopi fara eparchie*; apoi dupre canónele bisericei, nici unu *Episcopu nu pote fi hirotonit fara eparchie*, ér in o *eparchie nu potu fi doi Episcopi deodata*.

Éta ce scriam in cestiunea acéstă in „Biserică si Scolă“ la inceputul anului 1879:

„Parintii sinodului ecumenic din Calcedonu, in canonulu 6 legiuesc urmatorele: „Nume se nu se hirotonesca absolutu nisi presbiteru, nisi diaconu, nisi altu brecine din tagm'a preotiесca; daca celu ce se hirotonesce nu se va numi deosebi pentru biseric'a vre-unei cetati, ori vreunui satu, martiriu, ori monastiri. Era in privint'a celoru ce se hirotonescu absolutu santulu sinodu a hotarit ca o asemenea hirotonie se fia **fora taria**, si nicairea se nu pota lucră spre ocar'a celui ce ii-a hirotonitul.”

„Intilelesulu acestui canonu e claru si lamusitru. Hirotoniile de preoti, si celea de episcopi nu se permitu decatul pentru anumite parochii si anumite diecese. Acést'a e interpretarea ce niodau canonistii Balzamou, Zanara si impreuna cu ei Iosifu Egipteanu. „Nimene, dice acestu din urma, se nu se hirotonésca, decumva nu se va numi loculu si catedr'a, unde se resideze, nici

preotu, nici diaconu, nici altulu órecare superioru ori inferioru acestor'a, ci loculu lui se fia declaratu.¹⁾ In asemenea intielesu se pronuncia si fericitulu Siaguna: „Dupa canonulu acest'a (6. IV.) nu se iértă in biseric'a nostra episcopi, presbiteri ori diaconi titulari, ci se demanda, ca la santirea de episcopu eparchi'a, la santirea de preotu ori diaconu, parochi'a se se amintésca in rugatiunea de chiamarea duchului santu. De aceea, si canonulu acest'a legiuiesce, ca toti aceia, carii se santiescu de titulari episcopi, ori presbiteri, ori diaconi, se se considere ca nesantiti, si hirotoni'a loru se fia fora tarie.“²⁾ Dar afara de canonulu amintitu, dice fericitulu Siaguna, mai arata si insusi ritualulu despre hirotoni'a nouului episcopu, că la noi episcopii titulari, fora eparchie, nu potu fi, căci ritualu nu avemu pentru santirea vre unui episcopu titulariu.³⁾

„Relativu la aceste dispositiuni canonice, órecine pote se reflecteze, că a institui archierei vicari nu este egalu cu a creá episcopu fora eparchii, căci ei vor functiona in eparchiele episcopiloru, langa cari se stabilescu ca vicari. Acésta este o socotintia falsa, căci archiereii vicari in realitate nu potu exercita nici o functiune, liberu si independentu, in virtutea consacrarei loru, ci numai ca delegati ai episcopiloru eparchiotti si inca numai functiunile determinate de densi, ceea ce nu convine nici cu notiunea de episcopu, nici cu institutiunea episcopatului! Dar cu abstagere dela aceste consideratiuni momontose, biseric'a precum nu admite hirotoni'a de episcopi fora eparchii, totu asia nu admite ea nici se fie doi episcopi in acelasi timpu intr'o eparchia, unu principiu, care-si primi sanctiunea in conciliulu generalu I. dela Nica.

„Parintii conciliului Niceanu, avendu a se pronunciá in respectulu rentórcerei sismaticiloru Novatiani in biseric'a ortodoxa, decretarara in canonulu 8, că, dupa punerea maniloru peste ei si cetirea rugatiuniloru, cei aflati in cleru se remana in tagm'a loru; „ér daca ar veni cineva acolo unde este episcopu de biseric'a ortodoxa, este invederatu că demnitatea de episcopu va avea episcopulu bisericei locale, ér acel'a care de catra cei curati (novatiani) se numesce episcopu, va avea numai onorulu de presbiteru, afora daca episcopului i-va placea a impartasi pe acel'a de onorulu numelui episcopescu; si daca nu-i va placea acésta, atunci se-i caute unu locu ori de chorepiscopu, ori de presbiteru, ca se nu fie doi episcopi intr'o cetate.“ Éta dara principiulu canonie, d'a nu se institui doi episcopi intr'o

eparchia, sanctionatu ca lege! Astfelu, daca n'ar fi unu principiu acest'a, nimicu nu impedece si nodul Niceanu d'a asiedia pe episcopii novatiani, rentorsi la ortodoxia si fora eparchii, ca vicari langa episcopii eparchiotti. Sinodulu insa nu avea se determine aci numai positiunea loru, ci din casulu concretu, avea se stabilésca o lege generala pentru viitoriu. In acésta convinu toti canonisti bisericei.

„In Pidalion aflamu urmatorele comentare asupra canonului citatu: „Éra Novatianulu celu ce mai nainte a fostu episcopu, se aiba pe singura cinstea presbiterului, afora numai de va voi episcopulu ortodoxu, se aiba si acel'a cinstea si numele golu de episcopu, insa nu si se lucreze vre-o santita slujba ca episcopu, pentruca se nu se urmeze necuvinti'a acésta a fi doi episcopi intr'una si aceasi cetate.“ Totu in asemenea intielesu se pronuncia Balsamon, Zonara si Aristen, sustinendu de-o potriva principiulu canonie, ca episcopii Novatiani, fora eparchii, prin urmare toti episcopi fora eparchii, se nu aiba decatru onorulu numelui episcopescu, dar si acésta numai cu permisiunea episcopiloru eparchiotti; ér nici decum si dreptulu d'a seversi functiunile episcopale, ca se nu apara doi episcopi intr'o eparchia: „Functiones tamen episcopi proprias, ne duo unius urbis episcopi sint, nequaquam exerceat.“ . . . si „In una enim ecclesia duo non erunt episcopi.“⁴⁾ Acestu principiu s'a observatu totu deuna cu rigóre in guvernamentulu bisericei, la instituirea de episcopi. Abaterile sunt considerate ca lucruri necanonice si afara de lege. Astfelu, intemplantu-se ca in Roma se fie odata doi episcopi Felix si Liberiu, Sozomenu observa in istori'a sa eclesiastica, că provedinti'a in scurtu timpu a luatu pe Felix din viétea, remanendu singuru Liberu episcopu, ca se nu fie desonorata biseric'a Romei, fiindu guvernata de doi episcopi in acelasi timpu.⁵⁾ S. Augustin, ordinat ca episcopu ajutatoriu langa betranulu episcopu Valeriu in Hiponia, se scusa pentru ne-regularitatea acésta, dicandu că, nici elu, nici Valeriu nu cunoscusera canonulu niceanu, care opreste astfelu de hirotoniri: „In corpore posito, beatae memoriae patre et coepiscopo meo sene Valerio, episcopus ordinatus sum, et sedi cum illo: quod concilio nicaeno prohibitum fuisse nesciebam, nec ipse sciebat.“⁶⁾

Éca dar causele si temeiurile canonice, pentru cari este opritu a se institui intr'o eparchie langa Episcopulu eparchiottu unu alu doilea Episcopu vicariu! Dar ceea ce noi, si, in specialu maritulu congresu, trebuie se avemu in vedere

¹⁾ Pandaect can. t. II. ann. Beveregii, pag. 112.

²⁾ Vedi coment. can. 6 sinod, IV. ecum in Enchiridion; si coment. din Pidalion, la acestu locu.

³⁾ Siaguna Drept. can. pag. 118.

⁴⁾ Pandaect. can. biblioth. Bodlean. t. I. pag. 70.

⁵⁾ Sozomen Hist. ec. lib. 4, c. 15.

⁶⁾ S. Aug. epist. 110.

este legea fundamentală, este statutul organic. A lovî in institutiunile canonice ómenii si-au permis adeseori, dar *congresului nu-i este permis u lovi in statutulu organicu!* Acésta lege fundamentală pe care se baséza constitutiunea nôstra bisericësca nu scie nimicu, nu amintesce nici cu o iota, despre vicarii archierei in dispuetiunile sale speciale. Si nu amintesce pentru vicarii archierei in biseric'a ortodoxa sunt nu numai anticanonici, dar in biseric'a nôstra provinciala sunt chiar de prisosu, sunt unu felu de *non sensu!* De aceea statutul organicu in §. 118 lasa Episcopului respective Archiepiscopului dreptulu de-a denumí vicariu séu locutitoriu alu seu esclusive dintre *asesorii de tagm'a preoziésca*; va se dica, dupre statut. organicu, *Episcopulu nici nu pôte institui altfelu de vicariu, decât unu preotu asesoru!*

In adeveru, daca intielegemu necesitatea, ce pôte avé óre-care Episcopu eparchiotu, respective Archiepiscopulu, de unu vicariu *in spiritualibus*, nu intielegemu de felu ce necesitate esiste de asia numitii *vicarii in pontificalibus*. Vicarii recunoscuti si admisibili dupre statutul organicu sunt vicarii *in spiritualibus*, carii servescu ca organe auxiliare episcopului in exercitarea jurisdictiunei sale. Ei potu presidâ in consistorie si in sinóde: au sfer'a loru de activitate asupra intregei administratiuni eclesiastice, adeca asupra tuturor afacerilor bisericesci in eparchia, afara de acelea, care se cuvine numai singuru Episcopului, precum: a chirotoni, a santí santulu miru si a santí antemisele. Dar acestea sunt atât de pucine si asia de raru se arata trebuint'ia pentru seversirea loru, in cât este chiar ridiculosu ca expresu pentru astfelu de functiuni să se institue langa cutarele Episcopu unu vicariu Archieren, (*vicarius in pontificalibus*) adeca unu altu Episcopu consacratu! Apoi tocmai de ar subversâ necesitatea urgenta in cutare biserica eparchiala pentru seversirea unoru functiuni rezervate Episcopului, precum a hirotoni preoti, acestea fara vre-o scadere si jicnire a canónelorloru le potu seversi Episcopii din eparchielę vecine. Acésta este practic'a ce s'a urmatu totdeauna in biseric'a ortodoxa a resaritului, o practica in deplina conformitate cu principiile dreptului canonico!

In sfersitu, daca cu tóte acestea, se vor aflá ómeni rivindu pentru ca in postulu de vicariu Archiepiscopescu se se institue unu archiereu séu episcopu consacratu, alesu prin sinodulu archidiecesanu, ceremu dela acesti zelosi se ne spuna, ce positiune si ce felu de jurisdictiune cugeta densii a asigurá viitorilui vicariu archiereu? Dupre sciintia positiva a dreptului canonico si chiar dupre statutul nostru organicu,

instituirea de vicariu este dreptulu necontestaabilu alu episcopului. Câci vicariulu nu este alta decât unu alter ego alu episcopului diecesanu. Elu prin urmare nici nu are jurisdictiune ordinaria (jurisdictio ordinaria) ci numai o jurisdictiune delegata séu transmisa (mandata et vicaria). Si o astfelu de jurisdictiune ori-cand se pôte revocá, ori pôte se inceteze chiar de sine, cand devine in *vacantia* scaunulu episcopescu, pentru unu episcopu nu pôte prejudecá drepturilor altui episcopu urmatoriu, de a-si alege liberu pre vicariulu seu.

Dar ceea ce ne inspira ingrigiri seriose si trebue se inspire la totu romanulu ortodoxu, jalusu de viitorilu bisericei sale, este că prin introducerea unei functiuni noua, că acésta in organismulu bisericei, trebue se urmeze necesariment unele schimbari in Statutulu organicu. Si astadi mai vertosu, este fôrte periculosu a incercá se ne atingemu de temeli'a constitutiunei nôstre!

V. Mangra.

Epistolele unui parochu betranu.

IV.

Jubite Nepôte!

Ti-am promis că in epistol'a cea mai de aprope Ti-voiu deserie nacazulu meu cu arendasiulu. Cauta se facu abatere dela propusulu acest'a din cuviósa pricina. Anume am intielesu că epistolele mele de mai nainte se pôrta din mana in mana printre carturarii nostri si preotii teneri, notarii si invetiatorii le critica séu mai bine disu le colporta din gura in gura cu scopulu d'a metimbrá de rectionariu, carele me legu de trecutu ca orbulu de gardu si carele in presinte nu aflu nemica bunu; ba unu domnu notariu merse si mai departe si cu sil'a voiesce a intari, că eu asupra lui asiu fi scrisu epistol'a adou'a, că — dice — densulu e fiu de preotu si nu ambla la biserica, a fostu scosu din oficiu dar érasi repusu (inse precum se vede — neindreptatu); niscese preoti la o inmormentare de curendu si-bateau jocu de mine, — precum andu, aru fi disu in tandala: „nu faceti glume, ca nu cumva se ve audie betranulu jurnalistu“; dar mai tare m'a nacajitu unu invetiatoriu posnasiu, carele intr'o petrecere intariá, eà eu asiu fi batjocoritu asupra corpului didactie si déca m'ar scî cine sum, nu s'ar lasá pana-ce asia betranu nu m'ar dedá cu polunoj-niti'a serbésca din manastirea Bodrogului.

Poftim! Aperete Ddieu de sila! Pana acum publiculu nu me cunóisce cine se fiu eu „parochulu betranu“ si éta câte trebue se-mi audu in urma; dapoi anca déca me voru cunóisce ómenii mei! — Dicu dio! — ar trebui se me for-

tificu mai vertosu de cătu tiarulu muscalescu dinaintea nihilistiloru! — Apoi Iubite Nepóte! déca ar fi adeverate ce se nascocescu in urm'a mea, dar ce se vedi! nisec bérfele, trénc'a-flénc'a. — Eu nici decum nu am voitu a atinge pre toti preotii teneri, căti ii avemu, numai pre acei'a, caror'a li uritu de portulu nostru, de uniform'a nóstra, cari se impéna cu pene straine, caror'a nu li place potcapiulu, breulu venetu, pelari'a prescrisa, reverend'a deasupra (grec'a), barb'a si perulu lungu. Sustienu si acuma ceea ce am disu si intrebu: pentru-ce s'au si facutu ei preoti ortodosi? mai bine se se fi facutu advocati séu diregatori civili ori preoti de alta lege. — M'am espectoratu numai asupra acelorn preoti, cari fiindu cu mine la inmormentarea lui pop'a Ioana — fia iertatu — densii se semtiau ca si la o nunta séu la o veselia de casa. Apoi ori se va superá cineva ori ba, dicu si acuma că nu li-a statu bine si poporulu ii-a judecatu. Ti-mai amintescu Iubite Nepóte! despre unu locu, unde se facu terguri si la tóte tergurile suntu ca din oficiu toti preotii de prin pregiuru; ai dice că au venit u ca se vendie ori se cumpere ceva? — Ba, ei au venit simplu „la tergu“, au intrat in birtulu (cărcim'a, fagadaulu) celu mare si au beutu pana sér'a, tergulu deci n'a trecutu fara ei. — Poruncescu mancari de fructu in dile de postu la vederea si spre scandalisarea crestiniloru, poruncescu lautariloru a dice un'a „romanésca.“ — Sermana nationalitate! cum se manifesta ea — in birturi!! Dio, mare bravura! — Vediut' ai Iubite Nepóte vr'unu preotu de alta religiune se faca lucruri de aceste? Asia dara se nu se manie nimenea, că numai adeverulu am graitu si nici acest'a nu de totu.

Socotescu dara că n'am meritatu dela preotii „moderni“ séu „dupa spiritulu timpului“ — epitetulu de „reactionariu“. Eu me legu de trecutu, nunumai pentrucà sum om vechiu, ci si pentrucà ronduelile de atuncia le aflu mai bune: noi preotii betrani d. es. nu intrelasamu a face vecerni'a séu lithi'a in serbatori, tain'a stului miru pentru o lume n'am potea-o administrá cu oleiu santitu de noi, precum facu acést'a unii preoti „moderni“ — déca si mergemu la vr'unu tergu, nu intramu in birtu, pentrucà suntemu „mojici“ si nu pricepemu „spiritulu timpului“. Si-apoi ei se mira, că a scapatatu preotulu din védia, că poporulu nu postesce, că nu dà preotului cinstea. — Fiindu eu Consistoriului, — nu li-asiu aratá nici odata facia vesela.

Se trecemu acum la notariulu celu crescutu cu prescrua. Densulu inca s'a amaritu; ei, si cu notarii in diu'a de astadi nu prea glumescu ómenii, ba nici insusi preotii. Mai vertosu noi preotii betrani am avea pricina d'a ne supera pre-

notari, pentrucà purceii, mneii si puii apoi vinulu celu nou si totu feliulu de pârga astadi mergu la notari si nu la preotu, dupa cum erá datina mai dedemultu. Dar n'avemu ce face, astadi densii suntu stepanii dilei; precum facu densii asia e facutu pentrucà se au bine cu altii mai mari de cătu ei. Cătu va tiené acést'a — nu sciu. Eu am vediutu multe stramutari in lume si asia credu că nici acésta ronduéla nu pote se tienă multu, candu apoi mneii si puii se voru mutá cu o casa mai departe. Nu cugete inse careva preotu teneru ca acei'a voru veni la noi, nu; se avemu numai grija bine de prescrua, ca baremu de acést'a se nu ne scapamu. Notarii romani din a loru parteanca aru trebuí se caute preteni'a preotiloru chiar pentrucà vremile suntu schimbatióse; se nu semene acuma venturi, că voru secerá ventóse si vicole.

Dar am disu că mai mare nacazu mi-a casiunatu invetiatoriulu cu amenintarea că nu s'ar opri cu mine pana la Bodrogu. Acest'a anca e dupa „spiritulu timpului“ de astadi. — D'apoi ce reu am disu eu despre „corpulu didacticu?“ M'am nacajitu asupra invetiatoriului, carele s'a fost radicatu in capulu meu in locu se me cinstesca ca pre unu preotu si facatoriu de bine alu lui. Am laudatu pre altulu, acarui'a portare mi-convine. — Invetiatorii nostrii n'aru fi rei invetiatori, ii strica inse „spiritulu timpului“ pre multi dintre ei, cari adeca viséza visuri de aur si apoi nu le potu realisá. Am cetitu că guvernulu din Romani'a a prescrisu uniforma de căoreci pentru invetiatori; intre ai nostri sunt invetiatori si de acei'a, cari credu, că sciinti'a e intr'unu locu cu pantalonii si cu pelari'a incordata. Suntu invetiatori, cari déca n'aru amblá cu camisiu lungu pe strada si prin terguri, nici nu s'ar considerá pre sine din deplinu cualificati; mai vertosu inse trebue se védia acést'a elevii din scóla si ómenii cari vinu la biserică, ca se fia lucrul deplinu. — Mai siodu inse mi de unulu carele la inceputu nu aducea colaculu din pomana socotindu, că-lu voru tramite casnici, — de unu timpu incócia inse vediendu că colaculu sosesc dejmítu — insusi lu pune subsuóra si-lu aduce fara sfiéla acasa. Invetiatoriulu actualu din scól'a nóstra nu m'ar lasá se mergu la Bodrogu pentrucà l'am dedatu la multe bune; asia de es. — la inceputulu anului ambla prin comuna d'a conserie baietii scolari si nu iese nici dintr'o casa, fara ca se nu scótia căte unu fuioru, séu fasóle, crómpe ori alta-ceva; in totu anulu indemnu vrotativa dintre parinti se plătesca invetiatoriului căte optu florini, ca pruncii loru se invetie glasurile, ceea-ce sporesce venitulu invetiatoriului s. a. Plat'a lui nu e prea mare, dar n'ar schimbá cu altulu, ce are indoita, pentru că e mai bine

la noi. Eu nu pretindu dela densulu nemica alta, decât se se tienă de scăola și de biserică și multiamu Domne! că e bine, n'avemu vorbe slabe între olalta.

Acum Iubite Nepote! me vei intielege pentru ce am facutu digresiunea cu epistolă acăstă și deci Ti-promit u că numai în epistolă cea mai de-aprōpe me voiu potea ocupă de arendasiulu, de nu l'aslu fi cunoscutu nici odata.

Salutare cordială!

Biblioteca protopresviterale.

In făoi'a „Aurora Romana“ ce apare in Cernautiu aflamur urmatorele sciri imbucuratore:

Preutimea nostra bucovinéna se misca, — si se misca spre binele seu si alu poporului nostru, imitandu prea demnulu exemplu alu Archipastoriusu seu, carele este neadormit u intru ingrijirea turmei sale si implinirea prea innaltei sale chiamari.

Lips'a bibliotecelor protopresviterale in Archidioces'a Bucovinei s'a simtitu deja de multu si de catra toti s'a recunoscetu imperiós'a necesitate a infinitarii loru. Astazi inse a devenit u chiar causa de onore pentru intrég'a nostra preutime. Salutam deci cu deosebita bucuria apelulu de mai josu, carele cerculéza chiar acuma in protopresviteria Cernautiloru:

Prea onoratiloru frati!

„Domnulu a asiediatu preuti'a, pentru ca se deosebesca ce este curat, de ceea ce este necurat si pentru ca se invetie pre poporulu seu legea.¹⁾ „Preutiloru!“ — dice Domnulu — „bunzele vostre se conserve sciintia; din gur'a vóstra voru culege legea, pentru că sunteti angerii Domnului atotuitoriu.“²⁾

Dar indetorirea de a ave sciintia legei si a invetaturiei este la preuti'a evangelica mai santa si mai rigorosă, caci dice Domnulu nostru Is. Chrs. apostolilor sei: „Voue ve este datu a cunoscere misteriile imperatiei lui Dumnedie.“³⁾ Era s. apostolu Pavelu impune lui Timoteiu, pre care-lu asiediase Episcopu in Efesu, se meditez asupra lucurilor celor sante si se stee la invetatura.⁴⁾

In adeveru nu-i nici o ocupatiune intre ómeni, care se nu céra nisice cunoscintie positive spre a fi implinita cum se cuvine. Ocupatiunea preutiei, care dupa s. Grigorie N. este art'a artelor, este deregatoria cea mai innalta si mai insemnata si nu poate fi condusa bine, decât cu cunoscintie intinse si profunde.

Preuti'a adeca, este instituita spre a perpetua, a propagă si a intari religiunea, legatura dintre omu si Dumnedie; este deci conservatoriulu invetaturii si scutulu moralei crestine. Cum se-si impliesca ea inse asta misiune dupla, necunoscendu mai intai obiectulu seu?

¹⁾ Lev. X, 9—11,
²⁾ Mal. II, 6—7.
³⁾ Luc'a VIII, 10.
⁴⁾ I. Tim. 15—16,

Cum se practiseze si se respondesca ea adeveruri si regule morale — nesciindu-le insa-si? Omulu nu poate face, decât ceea ce scie, si nu poate dă, decât ceea ce are.

Preutulu nesciutoriu, pusu in fati'a innaltei sale chiamari, devine obiectu de dispreziu. Si apoi nici nu s'a vediu, ca se pota conduce orbu pre orbu, caci amendoi cadu in grópa.⁵⁾

Nefericiti parochieni ai preutului fara iuvetatura dormu somnulu mortii, continua a remané fiili pecatului, éra preutulu se face vinovatu innaintea lui Dumnedie si a ómeniloru, caci insarcinatu cum este de Domnulu: a purtă chieia sciintiei, nu numai că nu intra insu-si in ea, dar o tiene incuiata si altora.⁶⁾

Proculu Isai'a elu numesce pre pastoriulu fara sciintia reteciu in caile sale, fiu numesce padia órba, câne mutu ce nu scie latra.⁷⁾

Dara nesciintia preutului nu va remané fara resbunare, ea va fi trasa innaintea innáltilui tribunalu si va fi condamnata.⁸⁾ Acăstă o intaresce si s. apostolu Pavelu, cand dice: „Celu ce nu cunosc, necunoscetu va fi.“⁹⁾

Urmăza deci pentru pastoriulu sufletescu indatorintia strinsa si nedesputabila — se se introduca in sciintiele starii si ocupatiunilor sale, si anume prin studiu ne-intreruptu; caci cine nu invatia ne-intreruptu, acela uita si perde dintr'ale sale, cum perde si celu ce nu castiga.

Studiul rationat luminéza mintea, largesce cerculu vederii, intaresce facultatile. Pentru acăstă preutulu cu studiu este cautatu si forte respectatu.

Eta fratiloru, argumentulu puternicu, de ce trebuie se ni infinitiamu biblioteci protopresviterale! Ele sunt menite a ne inlesni studiulu si aprofundarea in sciintiele, ce se ceru dela noi. Suntemu forte intaridati pe calea acăstă si cauta se ne grabim pasulu. Deci se nu ne cada greu a contribui pentru bibliotec'a nostra. Si de-o camdata se contribuimus macar conformu conclusului conferintiei nostre pastorale din anulu 1876, dandu anualu fie-care parochu câte 2 fl. v. a., éra cooperatiorii câte 1 fl. v. a.

Comitetulu instituitu de Santiele Vostre este gata a primi quotele aceste si a le administrá amesuratul instructiunii acceptate in conferintia pastorală din anulu 1877.

Avendu in vedere, că existenti'a si intrebuiniatiarea bibliotecelor sunt o mesura sigura a culturei unui poporul său a unei starii, ne vomu bucurá forte multu, daca apelulu de fatia va ave resultatul dorit, caci elu va fi unu semnu de aspiratiune la cultura.

Unu cuventu seriosu la inceputulu anului scolasticu,

rostitu in adunarea generala a reunionei invetiatorilor romani gr. or. din tractulu Lipovei la 4/16 septembrie a. c.

Pe falniculu drapelu ce astazi cu mandrie fal-faie in mediulocul Europei, sta scrisu cu litere mari si aurite: „sciintia si cultura.“ Da! Sciintia si cultur'a suna vócea timpului presinte din tóte coltiurile

⁵⁾ Mat. XV, 14;

⁶⁾ Luc'a XI, 52;

⁷⁾ Isai'a L. VI, 10—11;

⁸⁾ Iovu XIX, 1;

⁹⁾ I. Cor. XIV, 38:

lumei; pentru că aceste sunt armele cele mai puternice și ne-invinse.

Timpulu, legea, biserică, natiunea și ne-ajunsurile noastre materiale, totă acestea reclama cu vóce înalta și poternica luminarea poporului, prevedindu că numai acăstă îlu-va scapă de mórtea eterna său vecinica.

Toti acești factori de mai nainte pretindu ca intunereculu ce domnește poporele dela incepțulu lumii, se dispara de odata și în timpulu celu mai scurtu.

Marézia și grea este înse chiamarea celor ce se ocupă cu instructiunea și educatiunea poporului! Acum ori nici odata e timpulu se luptam luptă luminei contra intunerecului, luptă adeverului contramintiunei, luptă vietii contra mortii! Acum ori neci odata dicu, e timpulu, se se înarmeze de nou cu arme nouă și corespundietore timpului, toti barbatii de scăola, si cu deosebire noi invetiatorii scăolelor poporale, cari avem sublimă, dar ne multiamitórea chiamare, de a respandi lumina între poporu, si a premerge cu faclă cea luminósa prin intunereculu celu secularu, ca se potemu esii învingatori cu óstea concrediuta conducerei noastre; fatia cu ne sciinti'a, fatia cu intunereculu, fatia cu acești inimici tari la capu!

Abia credu se se mai afle vr'unu sufletu de omu cu minte sanetosă, care se pótă trage la indoéala folosulu celu mare alu invetiatuirei, ma eu sum de aceea firma convingere, că si poporulu nostru inca au incepțulu a simți caldura radieiloru a acestui sóre alu timpului, si elu a incepțulu dicu, a se convinge că luminarea lui astazi e chiar asia de necesaria, ca si panea de totă dilele.

Pentru că fara lumina nu este viétia, căci precum fie-care planta nisuesce a se intórcă spre sóre, de unde-i vine viétia, fara de care nu pótă esiste, — asia si sufletulu, mintea și inima omului, este destinata dela creatoriulu, ca se nisuésca spre luminare si intieleptiune.

Au ce vor se dica cuvintele rescumperatoriu lui nostru Isusu Chistosu, de catu: „Fi-ți deseversiti, că si Tatalu vostru celu din ceriuri deseversitu este.“!

In fine după cele premise, imi incheiu modestulu meu cuventu, cu aceea ofțare ferbinte din inima, ca bunulu Ddieu, — carele protege totă lucrurile bune din lume — se bine cuvintele și incoroneze totă pașurile și lucrările reuniiunei noastre cu succesulu celu mai dorit!

*Georgiu Bocu
invetiatoriu.*

D i v e r s e .

* **Cartile bisericescii romane.** Regulamentul privitoriu la revidarea și editarea cartiloru bisericescii in Romani'a s'a sanctionatu, ne spune „Resboiu.“ Aceste carti se voru tipari atât cu litere latine, cât si cu litere cirilice după cum trebuinti'a va cere. Ortografi'a cartiloru cu litere latine va fi cea adoptata de academi'a romana. S'nodulu înse pótă face óre-cari imbunatatiri ortografice in folosulu esactei transcrierii a ortografiei cirilice si a pronuntiei limbei. Er pentru cartile cu litere cirilice va servi dă norma ortografi'a esistenta in cartile aflatore acuma in usulu bisericei romane, si anume in cartile tiparite in manastirea Neamtiului. Se va institui unu' comi-

tetu compus din persoane competente, posedendu cunoștințele teologice și limbistice necesare la traducerea cartiloru bisericescii din limbile in cari au fost ele scrise si din cari s'au tradus in limb'a noastră, spre a pute verifică acele traduceri si a le perfectiona unde trebuinti'a va cere.

* **Himen.** Tenerulu Iosifu Hadanu, a incredintiatu de socia pe Dsior'a Cornelie Nestoru fiic'a Dlui invetiatoriu Ioanichie Nestoru din Batta. Celebrarea cununiei se va tiené in 11 Octombrie st. v. a. c., in Biserică gr. or. din locu. Le dorim u viétia fericita!

* **Multiamita publica** se exprima Ilustrei Dômenie baronés'a Simeonu Sinai carea mahnita fiindu de miseri'a locuitorilor comunitatii Hodosiu (cottulu Timisiului), la intrenirea administratorului parochialu Mihailu Rubinoviciu, a binevoitoi a oferi din propria sa avere pentru repararea s. biserici gr. or. de acolo o suma de 211 fl. 26 cr. v. a.

* **Apelul la publiculu romanu.** Inainte cu cincispredece ani am publicat o brosiura de incercari poetice. Din cele ce am scrisu de atunci, n'am datu la lumina nici o culegere. Deci nu voiu fi dôra nemodestu că după unu intervalu atât de lungu imi ieu voia se punu ierasi sub tipariu unu volumu. Acest'a va continé bucati alese din cele ce am publicat de atunci si va purta titlulu: „LIRA MEA.“ La acésta lucrare am onoarea deschide prenumeratiune, cerend binevoitoriu spriginiu alu ouo ab. publicu. Cartea va fi de 15—17 côle, hartia cea mai fina de velin, editiune de lucru. Pretiulu unui exemplarul brosatu 2 fl., legatu pomposu 3 fl. Banii de prenumeratiune sunt a se tramite pana la 5 novembrie st. n. Atunci opulu se va pune sub tipariu si va aparé pana in 15 decembrie, spre a pute intrebuintiá dreptu eadou de Craciunu său de anulu nou. Colectanti vor primi, după 10 exemplare unulu, in semnu de multiamita. Oradea-mare 12 octombrie 1881. Iosif Vulcanu.

* **Sultanulu si templulu lui Solomon.** Se scrie din Ierusalimu catra foile turcesci, că Sultanulu a datu ordinu se se restaureze remasitiele templului lui Solomon, se se curetie de burueni si ruine loculu din fati'a templuiui, dandu-i-se astfelu unu aspectu mai placutu. In acelu locu se afla si moscheea lui Omeru, care dispune de unu venitul de peste 370,000 franci. Acést'a suma, ce pana acumă se trimitea la Constantinopolu, se va intrebuintiá de asta data pentru lucrările de restauratiune. Deja Sultanulu Abdulu-Aziz a fostu hoterită se se incépa aceste lucrari când cu ocazia vizitei lui Franciscu Iosifu in orasulu sacru, Când anulu acest'a mostenitoriu Austriei vizită mortalul lui Crist, guvernatorulu din Ierusalimu, Reupasa vedi că acestu locu se affa intr'o stare trista. Elu raportă la Stambulu si de aceea Sultanulu a ordonat, ca lucrările de reparatie se se rencepe seriosu si immediat. Doi delegati ai Portei, Seridu si Naif-Efendi voru supraveghia lucrările.

Notitie Bibliografice.

1. A. esitu de sub tipariu: „Elemente de Istoria Naturală“ pentru scăolele poporale de Dr. Daniil P. Barcianu. In 3 cursuri. Cursulu I. Cu numeróse ilustratiuni intercalate in textu. Sibiu. 1881 Tipariulu tipografiei archidiocesane. Cursulu II. si III. precum si o manuducere pentru invetiatori vor aparé in decursulu anului. (Pretiulu?) Lips'a unei carti didactice, din istoria naturală, in scăolele noastre eră de multu simtita, si Dlu Dr. Barcianu are meritulu n-

numai d'a fi suplinita acésta lipsa, ci si acelui meritu că a datu o buna carte didactica in manile copiilor de scóla! Recomandam dara cu deadinsulu invetiatorilor nostri avantajosa opera a Dului Barcianu.

2. A aparut de sub tipariu; „Gramatic'a limbei romane, intocmita pentru scólele secundarie de Nicolau Piltia, profesor la gimnasiulu romanu gr. or. din Brasiovu. Editur'a tipografiei Alexi. Brasiovu Tiparilu tipografiei Alexi. 1881. (Preliu?)

3. A esit de sub tipariu: „Logica" compusa de Iosif Fericianu, profesor la gimnasiulu romanu din Brasiovu Preliu 2 fl. v. a. Editur'a autorului in Brasiovu.

Nr. 2138/534. scol.

Insciintiare.

Aurelia Craiovanu invetiatorulu din Ghirocu, de nascere din B. Comlosiu, a perdutou testiomniulu seu preparandialu estradatu in 1870 dela preparandi'a rom. din Aradu, testiomniulu de califieatiune estradatu in 1871 dela Consistoriulu rom. ort. din Aradu, si decretulu de invetiatoriu in Ghirocu estradatu de disulu Consistoriu sub 25. Aug. 1877. Nr. 1678/516. scol., cari ambe testimonie perdute, si decretulu perduto se dechiara prin acésta de nimicite.

Aradu, 22. Septemvre 1881.

Ioanu Metianu, m. p.
Episcopulu Aradului.

Concurs.

Pentru statiunea invetiatorésca gr. or. din Aldesci inspectoratulu Buteniloru priu acest'a se escrie concursu pana la 14. Octombrie a. c. in carea di va fi si alegerea, avendu recurrentii in restimpulu acésta a si substerne recursele sale pe calea officiului inspectoratului cercuale — subserisului comitetu si a se presentá vre-o data in biserica naintea alegatorilor. — Venitele impreunate de acésta statiune suntu: 130 fl. salariu anualu, 8 sinici de bucate, 8 stengini de lemn, $\frac{1}{2}$ sessiune pamantu fenatiu, quartiru cu gradina. — Aldesci, la 2 Septembre 1881.

Comitetulu parochialu.

In contilegere cu mine. Constantiu Gurbanu protopositeru insp. cerc. de scóla.

Conformu decisiunei Ven. Consist. alu Caran-sbesiului de dto. 18. Augustu a. c. Nr. 577 B. se escrie concursu pentru postulu de capelanu pre langa betrenulu si neputinciosulu parochu Lazar Tiapu din Zorlentiu-mare, in protop. Lugosiului, cottulu Carasiu-Severinu, cu terminu de 30 dle dela prim'a publicare.

Emolumintele suntu: 14 jugere pamantu aratoriu 5 jugere fenatiu, 3 pasiune si 5 tufisiu, birulu preotescu dela 85 case à 15 oche si venitu stolaru de 45 fl.

Recentii au a-si adresá recursele instruate in sensulu statut. org. bis. catra on. sinodu parochialu

gr. or. din Zorlentiu-mare si alu tramite Dlu protop. Georgiu Pesteanu in Lugosiu.

Zorlentiu-mare, 22. Sept. 1881.

Comitetulu parochialu.

In contilegere cu D. protop. tractualu.

Pentru deplinirea postului de invetiatoriu la scól'a gr. or. din comun'a Vadasu, se escrie concursu cu terminu de alegere pe 26 Octombrie st. v. a. c.

Emolumintele suntu:

a) in bani gata 100 fl.
b) 18 cubule de bucate parte grâu parte cu curudiu.
c) 12º de lemn din care are a se incaldi si scól'a.

d) 2 patrare de pamantu adi in valóre de 20 jugere.

e) dela inmormentari mari 1 fl. dela mici 50 cr.

f) dreptulu de pascuitu 14 capete vite mari.

g) 8 fl. pentru incalditulu scolei.

h) pentru conferintie 3 fl. la di.

i) cortelul liberu cu gradina de legumi.

Doritorii de a occupa acestu postu sunt avisati a-si trimite recursurile Inspectorului cercualu Mihai Sturza in Sepreusiu pana in 19 Octombrie adresate comitetului parochialu din Vadasu, si in vre-o Dumineca séu serbatore a-se presentá in biserica de acolo pentru de a-si areta desteritatea in tipicu si cantari.

Vadasu, 28. Septemvre 1881.

Comitetulu parochialu.

In contilegere cu Dlu Inspectoru cercualu de scóle.

Conformu decisiunei Venerabilului Consistoriu dtto 20 Augustu a. c. Nr 286 S. pentru ocuparea postului invetatorescu dela Classa a II. a scolei confesionale gr. or. rom. din Comun'a Banlocu, protopresbiteratulu Ciacovei, Comitatulu Torontalu se deschide de nou concursu pana la 26 Octombrie st. v. a. c., in carea di se va tinea si alegerea.

Emolumintele sunt:

a) In bani gata 130 fl.

b) de lemn in sum'a de 20 fl. 20 cr.

c) Pentru lumini si sare 5 fl. 80 cr.

d) Pausialu 8 fl.

la olalta in bani gata. 146 fl.

In naturale.

e) 40 meti grau a 3 fl. 120 fl.

f) 20 meti de cucurudiu a 2 fl. 40 fl.

Sum'a totala 324 fl. v. a.

Afara de aceste mai are:

g) venitulu dela 2 jugere de pamantu aratoriu, h) cortelul liberu cu gradina de legumi, i) paie de incalditul catu va cere trebuinti'a si k) tacsele dela inmormentari de cate 33 cr.

Doritorii de a occupa acestu postu suntu avisati a-si trimite recursele loru instruite in sensulu stat: org : bis : adresate catra comitetulu parochialu, — a-le tramite officiului protopresbiteratulu in Obadu per Ciacova.

Banlocu 27. Septemvre 1881.

Comitetulu parochialu.

In contilegere cu adminis protopopescu: Pavelu Iancu.

Pre baza decisului venerabilului consistoriu Caransebesianu de dñs. 18/30 Augustu a. c. Nr. 432 B. se scrie concursu pentru deplinirea parochiei denita vacanta prin resignarea parochului Nicolae Ottonoga din comun'a *Seleusiu*, cottulu Torontalu, Protopresbiteratulu Panciovei cu terminu de alegere pe **26 Octombrie (7 Noembre) 1881.**

Emolumintele suntu: 34 jugare pamentu si stola indatinata carea computata face 600 fl. pe anu; unde alesulu administratoru parochialu va fi deobligatu sus amintitului parochu resignatu, pana se va afla elu in vietia ai da jumetate din pamentu, biru si stola.

Doritorii de a ocupá acésta parochia cu obligamentulu acest'a sunt avisati a-si tremite cursele sale instruite in sensulu statutului organicu comitetului parochialu adresate la Dlu Avramu Murgu parochu in Petrovasello per Alibunar, că la pleuepotentiatulu Protopresbiterului Districtualu pana in 24 Octobre (5 Noembre) a. c.

Seleusiu in 24 Sept. 1881.

Comitetul parochialu.

In contielegere cu Protopresbiterulu Districtualu.

Avramu Murgu m. p.

parochu ca plenip. alu protopresb. Districtualu.

Pre statiunea parochiala gr. or. din *Hodosiu*, protopresbiteratulu Lipovei, cu acésta se deschide concursu cu terminu de alegere pre **11 Octombrie 1881 s. v.**

Emolumintele suntu: 1 sessiune pamentu aratoriu si fanatia; cuartiru liberu cu gradina; dela fiesce care cununie 4 fl. dela fiescere inmormentare preste 7 ani 3 fl. pana la 7 ani 1 fl. dela fiescere molitva 20 cr: dela 84 case, defiescere Nr. de casa 31 litre bucate, jumata grau, jumata cucerudiu.

Doritorii de a ocupa acestu postu, suntu avisati asi adresa cursele loru instruite conformu statutului organicu, subserisului comitetu parochialu si a le asterne Reverendissimulni Domnu protopresbiteru tractualu.

Dela competenti se recere, ca se posieda testamoniu de calificatiune, si pana la alegere, se se presentedie la sft. biserica intru vreun'a dumineca, spre asi areta desteritatea in cantari.

Hodosiu la 14. Septembrie 1881. st. v.

Aureliu Popescu m. p.

presed. com. par.

Cu scirea mea: **Ioanu Tieranu** protop.

Pentru ocuparea postului de profesoru de limb'a romanésca, magiara si germana la institutulu pedagogicu diecesanu in *Caransebesiu*, se publica concursu cu terminu pana la **15/27 Octombrie a. c.**

Cu acestu postu este impreunatu pentru anulu intaiu de proba, unu salariu de 600 fl. si 200 fl. pentru cortelu; era dupa decurgerea acestui anu depunendu respectivulu profesoru cu succesu esamenulu

de calificatiune si devenindu astfelu profesoru definitiv, primesce dreptu salariu de 800 fl. si 200 fl. pentru cortelu.

Competentii au se alature la petitiile loru:

1) Atestatu de botezu spre a documenta că suntu romani gr. or.

2) Atestatu de maturitate.

3) Atestatatu despre absolvarea unui cursu mai inaltu de pedagogie.

4) In lipsa atestatului de sub 3., atestatu sau absolutoriu dela facultatea filosofica sau si dela alta facultate.

5) decumva au fostu undeva aplicati, se produca atestatu despre pracsă de pana aci.

Competentii trebuie se aiba deplina cunoșciintia si desteritate in toate trei limbele in vorbire si in scriere si cu deosebire in limba romanésca si magiara

Petitiile se adreseaza catra Consistoriulu diecesanu gr. or. in Caransebesiu.

Caransebesiu din sedintia consistoriala tinuta in 10/22 Septembrie 1881.

Episcopulu diecesanu:

Ioanu Popasu.

Conformu Ordinatiunei Vener. Consistoriu eparchialu din 27. Augustu a. c. Nr. 1885. B. pentru indeplinirea parochiei vacante din *Cumlausiu*, (Szt. Anna vechie) cu acésta se deschide concursu cu terminu de alegere pe **26 Octombrie st. v. a. c.**

Emolumintele sunt urmatorele: 1) In rescumpararea birului si a taieselor pentru functiunile preotiei contractualmente stipulate, unu salariu ficsu anualu dela comuna politica in numerariu de 420 fl. v. a., primita in 4 rate. — 2) Folosirea unei sesiuni de pamentu, constatatore aprosimative din 32 jugere a, 1200 respective 24 jugere catastrale, care anualmente potrivite aduce unu venit de 412 fl. v. a., si pentru competitia de pasiunaritu 36 fl. v. a., asia si folosirea unui intravilanu golu constatatoriu din 800 st. □ pentru cari respectivulu parochu are datorintia de a subporta greomintele respective darile.

Tot ce acestea venite laolalta, fara detragerea greominteloru, dau la anu o suma de 868 fl. v. a.

Conformu acestui salariu, parochi'a fiindu de clas'a I-ma doritorii de a ocupá acésta parochie au a documenta Cvalificatiunea receruta la acésta parochia in intielesulu §-lui 15 din Regulamentulu congresualu pentru parochii. — Sunt datori totu deodata cursele loru ale tramite instruite dupa prescrisele stat. organicu si Regulamentulu congresualu, pana la terminulu susu defiptu, — adresate comitetului parochialu, — Domnului Protopopu tractualu Petru Chirilescu in Kétegyháza, avendu totu deodata, pana la alegere a-se presentá in sant'a biserica din locu, spre a-si areta desteritatea sa in cantari si cuventari.

Datu in Cumlausiu, 13. Septembrie 1881.

In contielegere cu comitetulu parochialu,

Petru Chirilescu, m. p.

protopres. Chisineului.